

2-szor. Dr. Fabinyi Rudolf egyet. tanár három tárgyról szolt, és pedig: a) egy beszczerce-naszódmegyei, Párva vidéki bitumenes paláról, mely eddigi vizsgálatai szerint kátrányt, vizet és világító gázokat tartalmaz, mely utóbbiak a gázlángjánál tisztább lángot adnak. b) Egy ugyancsak onnan való kaolinról, a melynek iszapolása és elemzése eredményeiből kitűnt, hogy nagyon hasonlít a japáni bangkoi porcellánföldhöz. A párvai kaolint különben Fischer Vilmos helybeli porcellángyáros már régebben megkísérelte porcellán edények készítésére felhasználni, de a teljes sikert gátolja az a körülmény, hogy nem eléggé gyúrható vagyis képlékeny. c) Szólt az alchymia egy érdekes jelenkori apparatusáról, adatokkal a bölcsek kövének előállításához. Az aranycsinálásra s a bölcsek kövének előállítására vonatkozó kísérletek történetének vázolója után ismerteti néhány nevezetesebb alchymista kísérleteit s ezzel kapcsolatban bemutat egy jelenkori oly apparatust, melyet egy hazánkia szerkesztett volt az aranycsinálás titkának kifürkészése végett, s mely az illetőnek halála után most vétel útján a vegytani intézet birtokába jutott. Az apparatus óriás gyűjtő lencséből áll s a néhai alchymista a nap- és hold sugarainak felhasználásával akarta az aranycsinálás titkát megoldani.

g) Folyó évi december hó 18-én, dr. Abt Antal elnöklete alatt tartott természettudományi szakülés tárgya volt két érkezés s egy előterjesztés.

a) Dárdy Jenő a nápolyi öbölfauna Tintinnodeáiról értekezik, a melyeknek megfigyelésére és vizsgálására a „statione zoologica“-n való tartózkodása alatt bő alkalma nyílt. Miután a Tintinnodeák szervezeti viszonyait általánosságban ismertette, különösen a tokokra és a plasmatest magvaira vonatkozó eredeti búvárlati eredményeit adja elő, melyeknek alapján osztályozásukat is némileg módosítja. Mindvégig eredeti rajzai, úgy számuk sokasága, mint csinos és szabatos kivitelök miatt, kiváló figyelemben részesültek.

b) Koch Antal folytatólagos előterjesztést tesz „Ásványtani közlemények“ czimén erdélyi új ásvány-előfordulásokról, és az október 8-iki ülésen megkezdett számsort folytatva, 7—17 előfordulási viszonyt illusztrál a helyek szinéről gyűjtött példányok bemutatása által, tanulságos megjegyzések kíséretében. (I. a jelen füzetben).

c) Székely Bendegúz a „Pulmonatumok talpmirigy“-éről értekezik s bemutatja a Limax- s Helix-fajok vizsgálata nyomán felvett eredeti, csinos rajzait. Miután a vitás kérdésnek, ha valjon nyálkát elválasztó mirigy-e, avagy magasabb funkciót teljesítő érzék szerv-e a szóban forgó, genesisét előadta, ráter ezen szerv szöveti szerkezetének ismertetésére s azon nézetének ad kifejezést, hogy abban az összes csillószőrös sejtek között olyanok, melyeket érzősejteknek tarthatna, teljességgel nem fordulnak elő. A vezetéknek aljazati része csak arra szolgál, hogy a háms sejtek között és rajtuk keresztül bejusson a mirigysejtek váladéka a vezeték ürébe. A talp érzékenysége nem is ezen a helyen van, hanem a mirigyvezeték nyílásától jóval előbb, a talp szegletén, szélén, alján, hol érzősejteket is talált, a melyek a hozzátartozó idegvégződésekkel együtt jelenben képezik kutatása tárgyát.

Javitandók.

A 229 l. fölülről a 16 sorban Taora helyett Favre.

A 212. l. a 10 és 12. sorokban — R helyett —¹/₂R.

A 226. l. a vöröspataki arany b) vegyi összetételében Ag. . . 27.60 helyett 33.22% irandó.

Az I. füz. 23. lapján e) alatt leirt smirgelvésőnek lelőhelye nem Tordos, hanem Csáklya, A.-Fehérmegyében.